

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/893/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114202898
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114202898.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO 35 792 752, v konaní zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO 47 233 516 proti odporcovi H. B., bytom E. A. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Bratislava, Šafárikovo nám. 7, IČO 42 362 962, v konaní zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom, so sídlom Bratislava, Zámocká 36, o zaplatenie 216,72 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 11C/91/2014-32 zo dňa 12. mája 2015, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania v sume 18,35 eur, k rukám JUDr. Patrika Podhorského, advokáta, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zastavil konanie, odporcovi náhradu trov konania nepriznal, navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 55,92 eur k rukám jeho právneho zástupcu do 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia a navrhovateľovi vrátil časť zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 9,80 eur a to prostredníctvom prevádzkovateľa systému Slovenská pošta, a.s., po právoplatnosti tohto uznesenia. Na odôvodnenie tohto rozhodnutia sú uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 10.02.2014 domáhal od odporcu zaplatenia sumy 216,72 eur s príslušenstvom. Následne podaním doručeným súdu dňa 04.05.2015 podaný návrh zobral v celom rozsahu späť. Súd preto podľa § 96 ods. 1 O.s.p. rešpektoval právo navrhovateľa disponovať s návrhom na začatie konania a konanie zastavil. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1, 2 a 4 O.s.p.. Späťvzatím návrhu proti odporcovi navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania. Z obsahu späťvzatia navrhovateľa síce vyplynulo, že dôvodom späťvzatia bolo uhradenie všetkých záväzkov - žalovanej sumy. Tento dôvod však nebol preukázaný ani z dodatočne predloženého dokladu navrhovateľa, a preto neboli splnené zákonné podmienky na aplikáciu ustanovenia § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., t.j. na zaviazanie odporcu na úhradu trov konania navrhovateľa, ak bol návrh podaný dôvodne a k jeho späťvzatiu došlo pre správanie odporcu. Odporca mal vo veci plný úspech, a teda v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. by mu patrila plná náhrada trov konania. Keďže v priebehu konania nepodal návrh na rozhodnutie o trovách, súd mu náhradu trov konania nepriznal. Pokiaľ ide o vedľajšieho účastníka na strane odporcu, tento naopak v priebehu konania podal návrh na rozhodnutie o trovách, ktoré zároveň aj vyčísľil /vo vyjadrení k návrhu zo dňa 11.12.2014, ktorý bol súdu doručený dňa 16.12.2014/. Trovy konania z titulu trov právneho zastúpenia vyčísľil právny zástupca vedľajšieho účastníka vo výške 55,92 eur, a to za 2 úkony právnych služieb: 1/ prevzatie a prípravu zastúpenia a

2/ písomné vyjadrenie vo veci samej, oba á 19,92 eur /tarifná odmena/ + režijné paušály oba po 8,04 eur. Súd tieto úkony právnych služieb, ktoré vykonal právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu, považoval za účelné na bránenie práva odporcu, a preto navrhovateľa zaviazal na ich úhradu. S poukazom na § 149 ods. 1 O.s.p. je navrhovateľ povinný náhradu trov konania zaplatiť advokátovi vedľajšieho účastníka. Lehotu na splnenie povinnosti určil súd podľa § 160 ods. 1 O.s.p.. O vrátení časti zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania navrhovateľovi rozhodol súd podľa § 11 ods. 3, 4 a 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov.

Proti tomuto uzneseniu do výroku, ktorým ho súd zaviazal k povinnosti zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania podal včas odvolanie navrhovateľ. Namietal, že odôvodnenie rozhodnutia neobsahuje žiadne zdôvodnenie účelnosti trov právneho zastúpenia, ktoré vedľajší účastník v konaní vynaložil. Poukázal na to, že ak zákonodarca nejakému subjektu priznal osobitné postavenie aj vo vzťahu k súdному konaniu, v tomto prípade združeniam na ochranu spotrebiteľov, potom vychádzal z logického predpokladu, že tento subjekt bude odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti. Združenie - vedľajší účastník v tomto konaní, však namiesto toho, aby zastupovalo spotrebiteľa prostredníctvom svojich odborne vyškolených zamestnancov, vstupuje do konaní vždy zastúpené právnym zástupcom. Podľa navrhovateľa je však právne zastúpenie na mieste len výnimočne, v mimoriadne obtiažných právnych veciach. V opačnom prípade ide o zneužívanie zákona, pretože samotné združenie nie je zamerané na vykonávanie svojej činnosti. Poukázal aj na to, že od 1.1.2015 nemá subjekt, ktorému súd priznal náhradu trov konania postavenie vedľajšieho účastníka v konaní. Od uvedeného dňa po novele O.s.p. vykonanej zákonom č. 353/2014 Z.z. musí vedľajší účastník predložiť súdu súhlas účastníka konania, na strane ktorého má vystupovať, s jeho vstupom do konania. Takýto súhlas predložený nebol. Na základe uvedeného navrhol navrhovateľ, aby odvolací súd napadnutý výrok uznesenia súdu prvého stupňa zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania neprizná.

K odvolaniu navrhovateľa sa odporca písomne nevyjadril.

Vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa žiadal rozsudok v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správny a priznať mu aj náhradu trov odvolacieho konania. Poukázal na to, že v konaní sa písomne vyjadril k návrhu na začatie konania navrhovateľa a vo svojom vyjadrení poukázal na viaceré nedostatky zmluvných dojednaní aj na to, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Namietal aj uplatnenú zmluvnú pokutu. Právne argumenty boli podľa neho opodstatnené, úkony boli účelné ako aj trovy na ne vynaložené. Súd prvého stupňa ich preto takto správne vyhodnotil. Poukázal aj na to, že samotný navrhovateľ využil svoje právo dať sa vo veci zastúpiť advokátom ale toto právo upiera vedľajšiemu účastníkovi. Opodstatnenosť trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka podľa neho potvrdzuje aj aktuálna judikatúra krajských súdov.

Krajský súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania, t.j. vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka a zistil, že v tejto napadnutej časti je potrebné uznesenie súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. a to bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p..

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania vedľajšieho účastníka. Uznesenie súdu prvého stupňa nebolo napadnuté vo výroku o zastavení konania, vo výroku o náhrade trov konania odporcu a ani vo výroku o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi, v týchto častiach uznesenie súdu prvého stupňa nadobudlo právoplatnosť a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nie je dotknuté /§ 206 O.s.p./.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Náhrada trov konania v prípade, že niektorý z účastníkov zavinil, že konanie muselo byť zastavené, sa riadi citovaným ustanovením § 146 ods. 2 O.s.p.. Podľa prvej vety tohto ustanovenia účastník, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené, je povinný hradiť jeho trovy. Zavinenie zastavenia sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska, t.j. podľa procesného výsledku. Zavinenie zastavenia konania môže spočívať napr. v tom, že bol podaný návrh na začatie konania vo veci, v ktorej už bolo právoplatne

rozhodnuté, alebo v ktorej prebieha iné konanie, alebo že bol podaný návrh na začatie konania proti niekomu, kto nemá spôsobilosť byť účastníkom konania a pod. Zavinením zastavenia konania je i späťvzatie návrhu na začatie konania.

V predmetnej právnej veci navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez bližšieho odôvodnenia. Z procesného hľadiska tak navrhovateľ späťvzatím svojho návrhu na začatie konania zaviniel zastavenie konania a je tak povinný podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. uhradiť jeho trovy, teda trovy, ktoré účelne vynaložila v konaní protistrana, v tomto prípade odporkyňa a vedľajší účastník na jej strane. Súd prvého stupňa teda pri rozhodovaní o náhrade trov konania správne aplikoval uvedené zákonné ustanovenie.

Ako už bolo uvedené v zmysle § 142 a nasl. O.s.p. možno k náhrade uložiť len tie trovy konania, ktoré účastník účelne vynaložil na uplatnenie alebo bránenie svojho práva v konaní. V tomto prípade navrhovateľ namieta, že u vedľajšieho účastníka, ktorému má nahradiť podľa napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa trovy konania nejde o trovy, ktoré boli vynaložené účelne. Súd prvého stupňa pritom uložil navrhovateľovi nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy jeho právneho zastúpenia v konaní, spočívajúce v odmene a náhradách za tri úkony právnej pomoci - prevzatie a prípravu zastúpenia, písomné vyjadrenie vo veci samej a účasť na pojednávaní, ktoré skončilo bez prejednanja veci.

Vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považuje v zásade za účelne vynaložené. Samotná skutočnosť, či sa vedľajší účastník dá v konaní zastúpiť, je na voľbe samotného vedľajšieho účastníka. Preto úkon prevzatia a prípravy zastúpenia ako aj trovy naň vynaložené nemožno hodnotiť ako neúčelné. Rovnako tak aj ďalší úkon právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka a trovy naň vynaložené musí odvolací súd hodnotiť ako účelné. Vedľajší účastník konania má právo vyjadriť sa k návrhu na začatie konania. Jeho písomné vyjadrenie bolo meritorne, skutkovo i právne vyargumentované.

Nemožno prisvedčiť ani odvolaciemu tvrdeniu navrhovateľa, že od 1.1.2015 nemá VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV postavenie vedľajšieho účastníka na strane odporcu v tomto konaní. Vstup právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu ako vedľajšieho účastníka, výslovne umožňuje ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p.. Zákon s účinnosťou od 15. októbra 2008 zaviedol skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní, pričom u týchto účastníkov, na rozdiel od vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 1 O.s.p., sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania poskytuje samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba. Z ustálenej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov podľa právnej úpravy § 93 ods. 2 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2014 vyplýva, že vstup právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného zákona, do konania na stranu spotrebiteľa nie je podmienený jeho súhlasom, ani vedomosťou. Potreba súhlasu účastníka konania, na stranu ktorého má vedľajší účastník do konania vstúpiť, so vstupom vedľajšieho účastníka do konania bola zavedená až novelou Občianskeho súdneho poriadku vykonanou zákonom č. 353/2014 Z.z. s účinnosťou od 1.1.2015. Uvedený zákon pritom neobsahuje žiadne prechodné ustanovenia. Odvolací súd je preto toho názoru, že ho možno aplikovať len do budúcnosti, teda len na prípady, kedy určitý subjekt zahlásil svoj vstup do konania ako vedľajší účastník po 1.1.2015. V predmetnej právnej veci však VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV oznámilo svoj vstup do konania ako vedľajší účastník podaním, ktoré bolo súdu prvého stupňa doručené ešte dňa 22.09.2014, teda za účinnosti predchádzajúcej zákonnej úpravy § 93 ods. 3 O.s.p. a keďže v tom čase účinná právna úprava výslovne súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nevyžadovala, nastali uvedeným dňom účinky vstupu tohto združenia ako vedľajšieho účastníka do tohto konania a na tieto účinky nemá neskoršia zmena právnej úpravy žiadny vplyv.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvého stupňa potom správne postupoval, keď uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia. Keďže podľa prieskumu odvolacieho súdu boli uvedené trovy právneho zastúpenia aj súdom prvého stupňa vyčíslené v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

V odvolacom konaní tak bol úspešný vedľajší účastník, ktorý má právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., pričom tieto predstavujú trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v odvolacom konaní a spočívajú v odmene za 1 úkon právnej pomoci podľa § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. /odmena vo výške 1/2 základnej tarifnej odmeny patrí za odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu/. Základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej pomoci je 19,92 eur /podľa § 10 ods. 1 uvedenej vyhlášky/ a teda sadzba tarifnej odmeny sa písomné vyjadrenie vedľajšieho účastníka k odvolaniu navrhovateľa proti výroku o trovách konania je 9,96 eur /1/2 z 19,92 eur/. Popri tejto tarifnej odmene patrí k trovám právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka aj režijný paušál v sume 8,39 eur, ktorý bol určený podľa § 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky ako jedna stotina výpočtového základu pre rok 2015, v ktorom bol úkon právnej pomoci vykonaný. Odvolací súd preto navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 18,35 eur /9,96 + 8,39/ a to k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka podľa § 149 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.